

ЧОМУ МИ, УКРАЇНЦІ, ТАКІ , ЯКІ Є? АНАМНЕЗ СЬОГОДЕННЯ ТА ПОГЛЯД У МАЙБУТНІСТЬ | 1

Чому ми, українці, такі, які ми є?

В чому глибинні причини того, що українці знову та знову у своєму історичному розвитку після Богдана Хмельницького наступають у розвитку на ті ж самі граблі?

Це питання для мене особисто надважливе.

Відповідь на нього дозволяє зрозуміти суть ситуації в Україні на даний момент та зробити реалістичний прогноз того, що можливе в Україні в короткій історичній перспективі.

Нещодавно я аналізував мунданну натальну карту України як держави. На цій основі зробив певні висновки. Але карта не показує онтологічні глибинні причини, того, що є ([посилання на цей астрологічний аналіз](#)).

Даний нарис – спроба для себе самого (та для тих, хто прослідкує за логікою моїх роздумів) створити основи для подальшого аналізу сьогодення та майбутності України.

Звичайно, це мої суб’єктивні роздуми, які, втім як процес розпочалися дуже давно. На початку 2000-них я опублікував у “Дзеркалі тижня” підвал на тему української ідентичності. А після того, як опанував ведичну астрологію, багато часу провів на аналізом гороскопу України.

Почну з основи, питання, які ми, українці, як базовий психотип?

Ми, українці, всі дуже різні з врахуванням регіональних відмінностей. Гуцули,

ЧОМУ МИ, УКРАЇНЦІ, ТАКІ , ЯКІ Є? АНАМНЕЗ СЬОГОДЕННЯ ТА ПОГЛЯД У МАЙБУТНІСТЬ | 2

закарпатці, львів'яни, кияни, вінничани, харків'яни, одесити, донетчани...

Вони можуть здаватися людьми «з різних планет».

Але ціннісно, ментально українці все ж дуже близькі.

Проведено безліч соціокультурних досліджень в Україні, які показують, що домінують в українській душі такі цінності: родина, «свій хутір», тобто своє власне, свій простір життя, до якого ніхто не має втручатися.

Це – святе для українця.

Коли хтось входить в український світ як загарбник, українці стають відчайдушними та неперевершеними воїнами.

10 заповідей для українця – це живий моральний кодекс.

Українці індивідуалісти, але прекрасно об'єднуються, коли є загроза іззовні.

Українці тотально працелюбні на своєму полі, у своїх царині.

Ми дуже консервативні, емоційні.

Українці – співоча нація.

Українці виразно раціонально-логічні, практичні. Я би сказав – тактичні. Їх увага повернута до деталей, конкретики. Загальні поняття, майбутнє за горизонтом, концепції, філософія – це для типового українця – щось непрактичне, для диваків ...

Абстрактне мислення – це ознака політиків великого масштабу, філософів, істориків. Для того, щоб люди з талантом абстрактного мислення мали соціальний успіх у країні, потрібні передумови.

Абстрактне мислення не актуальне для життя на хуторі, у селі, у маленькому містечку. Але воно стає надзвичайно важливим скілом для тих, хто керує соціальними системами, аналізує широкі масиви даних, нелінійні процеси.

Стратегічність як прояв абстрактного нелінійного мислення формується у еліти нації за умови довгого, століттями, існування власної державності.

ЧОМУ МИ, УКРАЇНЦІ, ТАКІ , ЯКІ Є? АНАМНЕЗ СЬОГОДЕННЯ ТА ПОГЛЯД У МАЙБУТНІСТЬ | 3

Тільки при дворах владик, князів культивувалась філософія, цінувалося стратегування як фах.

В 1991 р., коли незалежність раптом була дана українцям як дар, виявилось, що в Україні немає еліти з стратегічним мисленням. Всі Президенти – яскраво виражені тактики. Безумовно тактично розумні, але мудрості державних діячів у них не було зовсім.

Через цю тактичність Кравчук віддав ядерний щит, Кучма віддав стратегічну авіацію Росії, яка зараз нас бомбардує “Калібрами”...

Щирий українець, але тактик Ющенко пригорнув у владу бандита Януковича, який створив умови для вторгнення Росії.

Порошенко – думав про президенство як про вдалий бізнес.

Зеленський прийшов на Президенство як на власне гігантське шоу. І зараз намагається керувати країною як локальним проектом в галузі кіно, сцени.

Невже у українців не народжуються у достатній кількості люди з якостями, які дають можливість розвитку абстрактного стратегічного мислення?

Звичайно, народжуються.

Але традиційна хутірна сільська культурно-ціннісна матриця українців не дає якостям стратегування шансів для реалізації на рівні управління державою.

Україна – ще ментально хутірна держава. Ми тільки почали трансформуватися у країну з міською культурою. Повинно пройти ще кілька поколінь, щоб цінності жителів мегаполісів стали основою національного психотипу і хуторянство перестало бути стримувачем розвитку на національному рівні.

Українці раціональні та логічні. Це – основа успіхів у прикладних сферах, торгівлі, технологіях.

Але треба мати на увазі, що логіка – антипод системності, бо оперує логіка поділеною на елементи реальністю. У поділеному на сегменти форматі Система втрачає системний ефект емерджентності, створення через взаємодію набутих якостей Системи.

ЧОМУ МИ, УКРАЇНЦІ, ТАКІ , ЯКІ Є? АНАМНЕЗ СЬОГОДЕННЯ ТА ПОГЛЯД У МАЙБУТНІСТЬ | 4

Тому люди з логічним раціональним мисленням не в змозі зрозуміти системних речей: суспільства як Системи, економіки країни як Системи.

Безсистемність як наслідок логічного прагматизму у провідників нації в усі часи існування України – причина наших “грабель” як нації і на сучасному етапі розвитку. Українська система освіти, українська державна служба, наука, локальний за своїм масштабом український бізнес не потребують людей, які здатні системно та нелінійно дивитися за горизонт подій.

В Україні немає державних інституцій, які системно аналізують соціально-економічну реальність. Влада у своїх рішеннях заточена на конкретні процеси, бачить органи слона, хобот, ноги, а от слона як Систему (згадайте відому притчу) ніхто в Україні не бачить ...

Пригадую, як років 15 тому я був запрошений для експертизи до ряду круглий столів, які організовував Інститут стратегічних досліджень при Президентові України. Чесно, я мав тоді надію зустріти у цій установі людей з широким системним мисленням.

Адже Інститут стратегічних досліджень !

Але після спілкування та обміну думками я був просто вражений примітивізмом, тактичністю мислення працівників цього типу наукового закладу...

Минуло відтоді багато років, але що змінилося?

Здається, що з приходом Президента Володимира Зеленського тактичність, «приземкуватість”, горизонту мислення («сьогодні на сьогодні») як метод та принцип прийняття рішень стали абсолютно домінувати на рівні верховної влади країни.

Подивіться на інтелектуальний рівень тих радників, які зараз публічно презентують Офіс Президента. Це – примітивно-маніпулятивний технологічний рівень мислення.

Ви бачите, хто з владної команди Президента України показує фаховий рівень експертизи реальності на системному рівні ?

Я не бачу ...

Треба розуміти, що саме примітивізм та тактичність мислення команди Зеленського – причина трагедії України у війні з Росією на початковому етапі вторгнення.

Ви скажете, що причина в Росії, це Путін напав на Україну.

Звісно, Путін!

Але на слабких завжди нападають. Тож причина – в Україні.

Слабким – не місце в історії.

«Кварталівська» владна команда за три роки правління зробила все можливе, щоб Україна увійшла у війну з Росією непідготовленою, слабкою мілітарно.

Згорнута ракетна програма, не створена система тероборони, навіть не був побудований патронний завод...

Я вже не кажу про провал у сфері розвідки та контррозвідки, через які Росія легко захопила Південь України!

Поставивши на пост голови СБУ свого друга кварталівця Баканова, який розвалив спецслужбу, допустив на ключові пости прямих шпигунів Росії, Володимир Зеленського взяв на себе вину за трагедію Маріуполя, захоплення ворогом Херсону, Запоріжської АЕС...

Не знаю, чи особисто він, Зеленський, зараз це розуміє, адже люди з обмеженими можливостями мислення не мають змоги зрозуміти своїх обмежень ...

На жаль, економічна політика Президента – також примітивно тактична.

Як наслідок, не створюється власний військово-промисловий комплекс, а замість цього Україна виконує роль глобального прохача озброєнь. Не маючи власної військової промисловості, війну виграти у принципі неможливо! Десятком хаймерсів не здолати військову машину Росії.

Ця страшна війна – на виснаження.

Переможе той, хто має міцнішу економічну базу. Очевидно, що ресурсів у Росії зараз більше, ніж в Україні.

Так, нам допомагають. Ми не одні.

Але розраховувати у війні на партнерів – хитка стратегія.

На основі аналізу гороскопу України я зробив висновок, що ця війна завершиться перемогою України в 2024 р. Тобто, ще – 2 роки боротьби в умовах знищеної промисловості, краху фінансової системи..

Перемога України прийде внаслідок того, що Росія завершить на цей час «путінський» історичний період. Це буде, насамперед, поразка Росії.

Так, Україна переможе.

Але це буде перемога в умовах, коли в Україні знищені ворогом міста, промисловість, людський потенціал ...

По гороскопу України я бачу, що наступні 20 років будуть фінансово кризовими. Навряд чи Світ засипле Україну коштами на відбудову країни, як про це нам говорить Офіс Президента.

Нам, українцям, самотужки доведеться вилізати із цієї цивілізаційної ями.

Ця апокаліптична картина як потенційна реальність – наслідок нездатності українського політикуму до стратегування, відверта профнепридатність верховної влади України.

Невже така сумна українська доля? Невже зовсім не видно світла у кінці тунелю?

Поки український народ має запит на лідерів з логічно-безсистемним тактичним мисленням, він буде обирати Зеленського та йому подібних.

В Україні нічого не зміниться, поки не зміниться основа влади – народ України.

Для того, щоб у народі України створився запит на еліту зі стратегічним мисленням, потрібно кардинальна розчистка владного Олімпу, яка, у свою чергу, може бути тільки після тотальної системної кризи, яка є інструментом,

засобом цієї розчистки.

Ми як країна та нація через війну та розруху тільки підходимо до трагічних та переломних часів, коли відкриється вікно можливостей для приходу до влади політиків нової системної парадигми.

Стратегічні, системні фахові люди є серед людей молодшого та середнього віку, які вирости у міському середовищі, мали можливість протягом 30 років незалежності України долучитися до сучасної світової культури постмодерну.

Але потрібен ще досить довгий час (кілька поколінь, це десятиліття), щоб вони стали ціннісно-ментальною основою нової української Нації, яка унеможливить вибір у процесі демократичних перегонів Президентом людей типу Володимира Зеленського ...

Вірогідніше всього, що наступні президентські вибори український народ знову в екстазі перемоги проголосує за Володимира Зеленського. А потім буде обвал для України та особисто для Володимира Зеленського ...

Щоб зрозуміти перспективи української долі, потрібно дивитися широко.

Україна та світ вступили в полосу глобальної турбулентності. Авторитарно-тоталітарний Схід та демократичний умовний Захід як два полярних типи бачення «добре» та «погано» у принципових засадах організації людського співжиття вийшли на новий виток цивілізаційного “вічного” конфлікту.

Можливість війни США та Китаю дуже висока.

Глобальна фінансова світова криза – вже перед порогом.

Що стане драйвером її запуску?

Що завгодно, якась дрібниця ...

Це створює для російсько-української цивілізаційної війни глобальний контекст.

Саме він стане вирішальним у перемозі України. Світ не скотиться історично назад, тому українська боротьба проти Росії – це боротьба нового демократичного світового порядку з традиціоналістським минулим людської

цивілізації.

Ставки у війні Росії проти України надзвичайно високі. Тому колективний Захід не кине Україну напризволяще, незважаючи на кризу у власних країнах.

Поразка України у війні – це поразка демократичного світового порядку.

І це суміщення двох історичних сценаріїв – українського та загальносвітового – робить нашу історію протягом наступних десятиліть, з однієї сторони, непередбачуваною, з другою сторони, – доводить, що ми, українці, в своїй боротьбі – не одинокі зараз і вже ніколи не будемо сам на сам потім.

Цей міжнародний фактор надзвичайно важливий для розуміння темпів духовно-ментального оновлення української нації. Українці у часи війни не варяться у своєму українському традиціоналістському консервативному хуторянському естві.

У вимушеній еміграції українці набувають нового досвіду та переймаються новими цінностями.

Українські воїни тісно співпрацюють з вояками із країн НАТО.

Діти українців також виростуть у європейських містах, що стане важливим поштовхом для становлення нового української духовно-ментальної парадигми.

Український бізнес активно вже працює та працюватиме з Європою, що обов'язково привнесе в ділову культуру українського бізнесу бажані цивілізаційні зміни.

Тобто, коли ми говоримо про наступні десятиліття, то не потрібно жахатися від апокаліптичного видіння розрухи.

Розруха буде, але буде і паралельний процес творення на розчищеному розрухою місці, яке потребуватиме нового будівництва на нових духовно-ментальних засадах.

Я неоднаразово останні місяці у процесі власних консультативних сесій повторюю клієнтам, які з тривогою думають про своє майбутнє: де наш погляд, наша увага – там наша енергія і наші можливості. Ці можливості

приховані від тих, хто свою увагу звертає тільки на страхіття війни.

Шукайте можливості і ви побачите, що їх дуже багато у несподіваних місцях□

P.S

Підпишіться внизу сторінки на розсилку публікацій мого блога та вчасно отримуватимете для роздумів мої нові нариси. До речі, з наступного тижня я починаю щонеділі астропсихологічно анонсувати тиждень, що буде, на предмет ресурсних та нересурсних днів для певних видів діяльності та одночасно буду давати коротку характеристику транзитної карти України станом на тиждень.

Підпишіться та будете готові до несподіванок:))